

Sygn. akt I C 1868/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Halina Grzybowska

Protokolant: Magdalena Tobiasz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 grudnia 2015 roku w Ś.

sprawy z powództwa **Wspólnoty Mieszkaniowej budynku przy ulicy (...)-(...) (...) (...)**

przeciwko **A. Z.**

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

I. uznaje za bezskuteczną w stosunku do strony powodowej Wspólnoty Mieszkaniowej budynku przy ulicy (...)- (...) (...) (...) czynność prawną w postaci umowy darowizny samodzielnego lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w Ś. przy ulicy (...) - (...), stanowiącego odrębną nieruchomość, dla której Sąd Rejonowy w Świdnicy prowadzi księgę wieczystą (...), zawartej w dniu 20 lutego 2015 roku pomiędzy małżonkami M. Z. (1) i M. Z. (2) a pozwanym A. Z., sporządzonej w formie aktu notarialnego przed notariuszem W. D. w Kancelarii Notarialnej w Ś., Repertorium A numer (...) – w celu zaspokojenia wierzytelności, przysługującej stronie powodowej Wspólnocie Mieszkaniowej budynku przy ulicy (...) - (...) (...), wynikającej z nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym wydanym przez referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym Lublin Zachód w Lublinie w dniu 29 sierpnia 2014 roku, sygn. akt (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem referendarza sądowego z dnia 27 listopada 2014r., obejmującej należność główną w kwocie 5.906,10 zł (pięć tysięcy dziewięćset sześć złotych dziesięć groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 17 lipca 2014 roku do dnia zapłaty oraz koszty procesu w wysokości 1.274,93 zł wraz z kosztami egzekucyjnymi, z uwzględnieniem już wyegzekwowanych z tego tytułu należności w toku egzekucji komorniczej, prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ś. J. P. w sprawie (...);

II. dalej idące powództwo oddała;

III. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej koszty procesu w kwocie 1.146,06 zł.

Sygn. akt I C 1868/15

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 25 sierpnia 2015 r. skierowanym przeciwko A. Z. strona powodowa Wspólnota Mieszkaniowa budynku położonego w Ś. przy ul. (...)- (...) (...) wniosła o uznanie za bezskuteczną – w stosunku do strony powodowej – umowy darowizny lokalu mieszkalnego położonego w Ś. przy ulicy (...)- (...) , dla którego Sąd Rejonowy w Świdnicy prowadzi księgę wieczystą (...) dokonanej w dniu 20 lutego 2015 roku przed notariuszem W. D. przez małżonków M. Z. (1) i M. Z. (2) na rzecz ich syna A. Z. oraz o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym 3617 zł tytułem kosztów zastępstwa .Jako wartość przedmiotu sprawy wskazała wartość przedmiotu umowy z dnia 20 lutego 2015 roku , tj. 55 000 zł.

W uzasadnieniu pozwu żądania wskazała, że małżonkowie M. Z. (1) i M. Z. (2) byli właścicielami w/w lokalu mieszkalnego wraz z udziałem w częściach wspólnych budynku i działki gruntu, na której znajduje się budynek.

Wobec nieuregulowania należności wobec powódki, strona powodowa zmuszona była wystąpić do sądu, a następnie do komornika w wnioskiem o przymusowe egzekwowanie należności na ogólną sumę 5 906,10 zł. Dłużnicy ci nie uiszcili dobrowolnie zadłużenia a w toku prowadzonej egzekucji na rzecz powódki wpływają niewielkie kwoty, nie pokrywające istniejącego zadłużenia. W dniu 20 lutego dłużnicy darowali lokal swojemu synowi, pozwanemu A. Z.. Przytaczając orzecznictwo Sądu Najwyższego powódka wskazała, że zachodzą przesłanki z art. 527 k.c., albowiem dokonując darowizny na rzecz pozwanego dłużnicy działali z pokrzywdzeniem strony powodowej jako wierzyciela, albowiem stali nie wypłacalni w mniejszym stopniu niż przed dokonaniem tej darowizny.

Pozwany nie stawiał się na rozprawę, nie złożył odpowiedzi ani pozwu ani żadnych wyjaśnień.

Sąd zważył.

Przepis art. 339 § 1 i 2 k.p.c. stanowi, że jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W ocenie sądu powództwo zasługuje na uwzględnienie, chociaż nie w całości

Sąd przyjął za prawdziwe twierdzenia strony powodowej, że M. Z. (1) i M. Z. (2) są jej dłużnikami, a prowadzona przeciwko nim egzekucja jest w niewielkim stopniu skuteczna, jak również fakt dokonania darowizny spornego lokalu przez rodziców pozwanego na jego rzecz albowiem potwierdzają to załączone do pozwu dokumenty urzędowe w postaci tytułu wykonawczego, nakazu zapłaty z dnia 20 sierpnia 2014 roku sygn.(...) z klauzulą wykonalności, pismo Komornika z dnia 16 lutego 2015 roku, zajęcie wierzytelności ze wskazaniem, iż wartość egzekwowanego na ten dzień świadczenia wynosi 10 161,88 zł, oraz zestawienie wpływów z prowadzonej w egzekucji za okres od stycznia do kwietnia 2015 roku - w łącznej kwocie 131,12 zł.

Przepisy dotyczące możliwości żądania przez wierzyciela uznania czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli za bezskuteczną w stosunku do niego, znajdują się w tytule X księgi trzeciej Kodeksu cywilnego "Ochrona wierzycieli w razie niewypłacalności dłużnika". Zgodnie z art. 527 § 1 kc gdy skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć.

W ocenie sądu spełnione zostały przesłanki skargi pauliańskiej, którymi są: pokrzywdzenie wierzycieli, uzyskanie przez osobę trzecią korzyści majątkowej, działanie dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, wiedza osoby trzeciej albo możliwość dowiedzenia się o tym przy zachowaniu należytej staranności.

Czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli skutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności. Dowodem na to, że dłużnicy stali się jeszcze mniej wypłacalni na skutek dokonanej darowizny, jest znikoma suma uzyskana w toku egzekucji komorniczej.

Dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, jeśli zdaje sobie sprawę, że dokonanie czynności prawnej może spowodować niemożliwość zaspokojenia się wierzycieli z jego majątku. I tą przesłankę należy uznać za spełnioną w sprawie. Skutkiem darowizny pozwany uzyskał korzyść majątkową polegającą na otrzymaniu na wyłączną własność spornego lokalu. Przesłanką skargi pauliańskiej jest przy tym, aby osoba trzecia która uzyskała korzyść majątkową wiedziała o tym, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć. Ustawodawca przewidział w tym zakresie dwa domniemania ułatwiające dochodzenie roszczeń ze skargi pauliańskiej. Jeżeli skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem

wierzycieli uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli (art. 527 § 3 kc). Domniemanie to znajduje zastosowanie w niniejszej sprawie, albowiem korzyść majątkową uzyskał syn dłużników, będący bez wątpienia osobą pozostającą w bliskim z nim stosunku. Wskutek tego to na pozwanym spoczywał ciężar wykazania, że w rzeczywistości nie wiedział ona iż jego rodzice działali ze świadomością pokrzywdzenia strony powodowej jako wierzyciela, a domniemanie to wobec bezczynności pozwanego nie zostało skutecznie obalone.

Ponadto należy podkreślić, że jeżeli wskutek czynności prawnej dokonanej przez dłużnika z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową bezpłatnie, to wierzyciel może żądać uznania czynności za bezskuteczną, chociażby osoba ta nie wiedziała i nawet przy zachowaniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. Korzyścią majątkową bezpłatną w rozumieniu art. 528 kc jest niewątpliwie korzyść uzyskana w wyniku darowizny (art. 888), a w przypadku czynności prawnych nieodpłatnych osoba trzecia nie może bronić się w ten sposób, brakiem wiedzy bądź brakiem możliwości powzięcia wiedzy o tym, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela.

W rezultacie należy stwierdzić, że wszystkie przesłanki żądania uznania za bezskuteczną czynności prawnej dłużników dokonanej z pokrzywdzeniem wierzyciela, zostały spełnione, jednakże powództwo uwzględniono tylko częściowo, tj, tylko co do należności wynikającej z załączonego do pozwu tytułu wykonawczego wraz z kosztami prowadzonej egzekucji, tj. jak w pkt. I sentencji wyroku, a dalej idące powództwo podlegało oddaleniu. Strona powodowa nie wykazała bowiem, aby miała jeszcze inne roszczenia w stosunku do darczyńców i dlatego też dalej idące powództwo oddalono.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art.100k.p.c. stosując ogólną zasadę odpowiedzialności za wynik procesu i obciążył nimi pozwanego jako stronę, która przegrała proces w 18%. Sąd nie znalazł bowiem podstaw do obciążania pozwanego kosztami procesu w 100%. Skoro bowiem wartość przedmiotu sprawy strona powodowa określiła na 55 000 zł, zaś uwzględniono żądanie co do wierzytelności wynikającej z zajęcia wierzytelności z dnia 16 lutego 2015 r. k. 18 tj. co do kwoty 10 161,88 zł, to oznacza, że powódka wygrała proces w 18%. Jeśli zatem na koszty procesu składała się opłata sądowa od pozwu 2 750 zł plus koszty zastępstwa 3617 zł, to na podstawie cyt. wyżej przepisu zasądzono od pozwanego na rzecz powódki odpowiednio 1 146.06 zł. – jak w pkt. III sentencji wyroku.